

Начало>Парични искиове>Европейска заповед за плащане

Европейска заповед за плащане

Белгия

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

В Белгия има съкратена процедура за издаване на заповед за плащане (procédure sommaire d'injonction de payer/summiere rechtspleging om betaling te bevelen). Тази опростена процедура, предвидена в членове 1338—1344 от Съдебния кодекс (Code judiciaire/Gerechtelijk Wetboek), позволява да се получи изпълнение на задълженията за плащане на малки суми в определени случаи.

Законодателството относно съкратената процедура за издаване на заповед за плащане е на разположение на [уебсайта](#) на Федералната публична служба „Правосъдие“:

Щракнете върху „Législation belge — Législation consolidée et index législatif/Belgische wetgeving — Geconsolideerde wetgeving en wetgevingsindex“ (Законодателство на Белгия — Консолидирано законодателство и законодателен указател) в долния ляв ъгъл на страницата.

Щракнете върху „Législation belge/Belgische wetgeving“ (Законодателство на Белгия).

В рубрика „Nature juridique/Juridische aard“ (Правно естество) изберете „CODE JUDICIAIRE/GERECHTELIJK WETBOEK“ (Съдебен кодекс).

В полето „Mot(s)/Woord(en)“ (Дума(и)) въведете „664“.

Щракнете върху „Recherche/Opzoeking“ (Търсене), а след това върху „Liste/Lijst“ (Списък).

Щракнете върху „Détail/Detail“ (Подробности).

Търсете „Chapitre XV/Hoofdstuk XV“ (Глава XV).

1.1 Приложно поле на производството

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Тази процедура се прилага само за парични вземания.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Член 1338 от Съдебния кодекс предвижда, че се допускат само искиове за плащане на ликвидно парично задължение, чийто размер не надвишава 1860 EUR.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на съкратената процедура за издаване на заповед за плащане е изцяло факултативно.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Не. Съгласно член 1344 от Съдебния кодекс правилата във връзка със съкратената процедура за издаване на заповед за плащане се прилагат само ако постоянният адрес на длъжника (domicile/woonplaats) или неговото местопребиваване (résidence/verblijfplaats) се намира в Белгия.

1.2 Компетентен съд

С тази процедура може да бъде сезиран мировия съд (juge de paix/vrederechter), при условие че вземането е от компетентността на въпросния съд (за информация относно компетентността на мировия съд вж. информационен лист „Компетентност — Белгия“). Що се отнася до посочените в член 1338 от Съдебния кодекс спорове, тази процедура може да се използва и за всички искиове, които са от компетентността на търговския съд (tribunal de commerce/rechtbank van koophandel) или на полицейския съд (tribunal de police/politierechtbank).

1.3 Изисквания за форма

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не е предвиден формуляр, който да се използва за образуване на производството. Въпреки това в закона са предвидени редица изисквания относно информацията, която трябва да бъде посочена в последното предупреждение за плащане и в молбата, с която вземането се предявява пред съда.

Преди да сезира съда с искова молба кредиторът трябва да изпрати на длъжника последно предупреждение за плащане (sommation de payer/aanmaning tot betaling). Това изискване е предвидено в член 1339 от Съдебния кодекс. Последното предупреждение може да бъде връчено на длъжника от съдебен изпълнител (huissier de justice/gerechtsdeurwaarder) или да му бъде изпратено с препоръчано писмо с обратна разписка. В член 1339 се посочват също така реквизитите, които трябва да се съдържат в последното предупреждение за плащане, за да бъде то правно валидно:

упоменаване на членовете от съответната глава от Съдебния кодекс, отнасяща се до съкратената процедура за издаване на заповед за плащане;

покана за доброволно изпълнение в 15-дневен срок от изпращането или от връчването на искането за плащане;

претендираната сума;

съдът, пред който ще бъде предявен иск, в случай че длъжникът не плати.

Искането за изпълнение се подава до съда в срок от 15 дни след изтичането на определения в последното предупреждение 15-дневен срок, като за целта се подава искова молба (requête/verzoekschrift) в два екземпляра. В член 1340 от Съдебния кодекс се посочва какво трябва да се съдържа в молбата:

деня, месеца и годината;

фамилията, собственото име, професията и адресът или местопребиваването на молителя, а ако е приложимо — фамилията, собственото име, адресът или местопребиваването и процесуалната дееспособност на неговите процесуални представители;

предметът на молбата и точно посочване на претендираната сума, с разбивка на различните елементи, съставляващи вземането, както и неговото основание;

данните на сезирания съд;

подписа на адвоката на ищеца.

Ако смята това за целесъобразно, ищецът може също така да посочи мотивите, поради които възразява срещу предоставянето на отсрочка на плащането.

Към молбата трябва да бъдат приложени:

фотокопии на документа, на който се основава вземането;

протокола на съдебния изпълнител за връчване на искането за плащане или копие от препоръчаното писмо, придружено от обратната разписка, или оригинала на това писмо, придружен от доказателство, че получателят е отказал да го получи или не го е взел от пощенската служба, както и удостоверение, потвърждаващо, че длъжникът е регистриран в регистъра на населението на посочения адрес.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

Един от необходимите реквизити на молбата е подписът на адвокат. В член 1342 от Съдебния кодекс се посочва, че копие от определението на съда се изпраща по обикновена поща на адвоката на ищеца. Това са единствените правни разпоредби, съгласно които се изисква участието на адвокат.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

Молбата трябва да е достатъчно подробна. Съгласно член 1340, алинея 1, точка 3 от Съдебния кодекс се изисква в молбата да бъдат посочени нейния предмет (претенцията) и точния размер на претендираната сума, с разбивка на различните елементи, съставляващи вземането, и основанието на вземането.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да. Съгласно член 1338 вземането трябва да бъде обосновано с писмен документ, издаден от длъжника. Не е необходимо обаче този документ да съдържа признаване на задължението.

1.4 Отхвърляне на молбата

Съдът уважава или отхвърля молбата в 15-дневен срок от подаването ѝ, с определение, постановено в закрито заседание. Съдът може да отсрочи плащането или да уважи молбата само частично (член 1342 от Съдебния кодекс). Тъй като разполага с информация относно различните компоненти на задължението, той може да отхвърли някои от тях. Съдът може да вземе предвид всички междувременно направени плащания. Той може да отхвърли целия иск, ако не са изпълнени необходимите условия (вж. членове 1338—1344 от Съдебния кодекс).

Когато съдът уважи изцяло или частично молбата, определението му има силата на съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника.

След това кредиторът трябва да осигури връчването на съдебното определение на длъжника.

Съгласно член 1343, параграф 2 от Съдебния кодекс, за да бъде валиден протоколът за връчване на определението, той трябва да съдържа следното:

копие от исковата молба;

указване на срока, в който длъжникът може да възрази срещу определението;

указване на съда, пред който трябва да бъде подадено възражението, и формалностите, които трябва да бъдат изпълнени във връзка с това.

За да бъде валиден протоколът за връчване, той трябва също така да съдържа предупреждение за длъжника, че ако последният не възрази срещу определението в посочения срок, е възможно да бъдат използвани всички правни средства, с цел да бъде принуден да заплати претендираните суми.

Ако длъжникът не подаде възражение или жалба в определените срокове, определението става окончателно.

1.5 Обжалване

Обжалване от кредитора

Възможностите за обжалване от кредитора са уредени в член 1343, параграф 4 от Съдебния кодекс. Кредиторът няма истинска възможност да обжалва определение, с което се молбата му се отхвърля или се уважава само частично. Той може обаче да подаде повторно исковата си молба по реда на общото производство (а не по съкратената процедура). Ако молбата е уважена частично и кредиторът иска все пак да я подаде отново по реда на общото производство, това може да бъде направено само ако определението все още не е връчено на длъжника.

Възражение или обжалване от длъжника

Длъжникът може да обжалва определението по един от следните два начина: или чрез жалба до по-висшестоящия съд (*appell/hoger beroep*), или чрез възражение (*oppositie/verzet*), подадено пред съда, издал определението (тъй като съдебното определение има действието на съдебно решение, постановено в отсъствието на ответника, ако с него изцяло или частично се уважава молбата на кредитора — вж. член 1343, параграф 4 от Съдебния кодекс). И в двата случая срокът е един месец от датата на връчване на съдебното определение (вж. членове 1048—1051 от Съдебния кодекс). Този срок се удължава, ако адресът или местопребиваването, или адресът за връчване (*domicile élu/gekozen woonplaats*) на една от страните не се намира в Белгия.

В тези случаи се прилагат общите правила относно възражението и обжалването, с едно изключение, предвидено в член 1343, параграф 3, втора алинея от Съдебния кодекс: като изключение от член 1047 (съгласно който се изисква връчване от съдебен изпълнител) възражението може да бъде внесено чрез подаване на молба в деловодството на съда в толкова екземпляра, колкото са страните и адвокатите, като след това тази молба се връчва от съдебния секретар (*greffier/griffier*) на кредитора и на адвоката му със специално препоръчано писмо (*pli judiciaire/gerechtsbrief*). За да бъде правно валидно, възражението трябва да съдържа:

дена, месеца и годината;

фамилията, собственото име, професията и адреса или местопребиваването на лицето, подаващо възражението;

фамилията, собственото име и адреса или местопребиваването на кредитора и името на неговия адвокат;

данни за обжалваното определение;

доводите на подалия възражението.

Страните се призовават от съдебния секретар да се явят на съдебното заседание, чиято дата се определя от съда.

1.6 Възражение

В белгийското право няма изрична уредба относно подаването на възражение.

Длъжникът може да представи информация на мировия съд, но това няма да повлияе на обстоятелството, че определението ще има действието на съдебно решение, постановено в отсъствие на ответника.

1.7 Последници от възражението

Както е посочено по-горе, не е възможно да се подава възражение. Съкратената процедура ще продължи, независимо от това дали длъжникът се опитва или не да се защити.

1.8 Последници от липсата на възражение

Вж. отговора на въпрос 1.7.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Последна актуализация: 24/10/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не

са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.